

वा० रा०

॥ ८७ ॥

भ्रातृभ्यां भ्रात्रोरित्यर्थः ॥ सचर्म चर्मपि न द्वं पेटकं ॥ कठिनं खनित्रं ॥ प्रविन्यस्य स्थापयित्वा ॥ १५ ॥ अथो अनंतरं आरुरुहतुः ॥ १६ ॥ संमतान् संमतसर्वलक्षणान् ॥ १७ ॥ चिररात्रायेत्यव्ययं चिरकालावस्थित्यर्थमित्यर्थः ॥ नगरे विद्यमानस्य सर्वमनुष्यस्य बलस्य अश्वगजादेर्मूर्च्छा ॥ जनस्य निर्यगजंतुरूपस्य च मूर्च्छावभूवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ तदेव प्रपंचयति ॥ तदिति ॥ समाकुलमिति ॥ कर्तव्यतामूढं च तत्संभ्रांतं रामानुगमनाय त्वरायुक्तं ॥ मत्तारामवियोगेन संकुपिता द्विपायस्मिन् ॥ हयानां दुःखेन सिंजि

तथैवायुधजातानि भ्रातृभ्यां कवचानि च ॥ रथोपस्थे प्रविन्यस्य सचर्मकठिनं च यत् ॥ १५ ॥ अथो ज्वलनसंकाशं चामीकरविभूषितं ॥ तमारुरुहतुस्तूर्णं भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ १६ ॥ सीता तृतीयानां रूढान्द्वारथमचोदयत् ॥ सुमंत्रः संमतान् श्वान्वायुवेगसमाज्ज्व ॥ १७ ॥ प्रयाते तु महारण्यं चिररात्राय राघवे ॥ वभूवनगरे मूर्च्छाविलमूर्च्छाजनस्य च ॥ १८ ॥ तत्समाकुलसंभ्रांतं मत्तसंकुपितद्विपं ॥ हयसिंजितनिर्घोषं पुरमासीन्महास्वनं ॥ १९ ॥ ततः सवालवृद्धा सापुरी परमपीडिता ॥ राममेवाभिदुद्राव घर्मातः सलिलं यथा ॥ २० ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चापिलंबमानास्तदुन्मुखाः ॥ वाष्पपूर्णमुखाः सर्वे तमूचुर्भृशानि स्वनाः ॥ २१ ॥ संयच्छवाजिनां रश्मीन्सूतया हिशनैःशनैः ॥ मुखं द्रक्ष्याम रामस्य दुर्दर्शनो भविष्यति ॥ २२ ॥ आयसं हृदयं नूनं राममातुरसंशयं ॥ यद्देवगर्भप्रतिमे वनं याति न भिद्यते ॥ २३ ॥ कृतकृत्या हि वैदेही छायेवानुगतापति ॥ न जहाति रता धर्मे मेरुमर्कप्रभायथा ॥ २४ ॥ अहो लक्ष्मणसिद्धार्थः स ततं प्रियवादिनं ॥ भ्रातरं देवसंकाशं यस्त्वं परिचरिष्यसि ॥ २५ ॥ महत्येवाहिते बुद्धिरेपचाभ्युदयो महान् ॥ एष स्वर्गस्य मार्गश्च यदेन मनुगच्छसि ॥ २६ ॥

तानां शब्दवतां पर्याकुलप्राणिभूषणानां निर्घोषो यस्मिन् ॥ १९ ॥ परमपीडिता रामवियोगदुःखेन विशेषः ॥ २० ॥ तं सुमंत्रं ॥ २१ ॥ २२ ॥ तदेवगर्भप्रतिमे स्कंदतुल्ये ॥ यद्वा देवगर्भो देवनिधिर्हिरण्यगर्भस्तत्प्रतिमे याति गच्छति सति ॥ २३ ॥ मेरुमित्यादि नित्यं तत्पदक्षिणसंचारात् ॥ २४ ॥ यस्त्वं भ्रातरं परिचरिष्यसि सत्वं सिद्धार्थः कृतार्थः ॥ २५ ॥ तदेवाह ॥ महतीत्यादि ॥ अभ्युदयेऽहिकः ॥ २६ ॥

अ० कां०

॥ ८७ ॥